

Posudek vedoucí bakalářské práce Šarloty Socháňové

Leopoldo Lugones a jeho Lunario sentimental. Symbol luny

Poezie nebývá příliš často tématem bakalářských prací, a proto chci ocenit, že se Šarlota Socháňová takové volby nezalekla. Jako čtenářku ji zaujala sbírka argentinského modernisty Leopolda Lugonese *Lunario sentimental* (1909) a rozhodla se na ní podívat i prostřednictvím odborného textu. Domnívám se, že čtenářský zájem je na práci patrný a rozhodně to není na škodu.

Zkoumané dílo a jeho autor se však vzpírají jednoduchým soudům a klasifikacím. Lugones vzešel z modernistické estetiky a jeho dílo silně odráží problémy přelomu 19. a 20. století, zároveň je ale považován za předchůdce avantgardních směrů. Těchto okolností si autorka v úvodních kapitolách všímá, trefně poukazuje na synkretismus hispanoamerického modernismu, otázku rytmu (který zdaleka není chápán jen jako estetická kategorie jazyka), fantazii atd., bohužel jsou tyto momenty jen velmi stručně nastíněny, byť mnohé mají přímou souvislost s Lugonesovým dílem.

Těžištěm práce je symbol měsíce ve zmíněném díle, a to především v básních tvořících oddíl nazvaný „Lunas“/ „Měsíce“.

Šarlota Socháňová se krátce zabývá rýmem, veršem, metaforou... - bohužel opět jen velmi stručně; zajímavější je kapitola věnovaná souvislostí s avantgardou a především ta, kde autorka komentuje použití ironie, karikatury a satiry v Lugonesových básních. Právě zde je třeba hledat klíč k jeho modernosti; ironická distance, která se objevuje již ve vrcholných textech modernismu, zde nabývá na síle.

Tematické i stylistické prvky poté autorka zkoumá na vybraných básnických textech, které navíc doprovází vlastními překlady, což je úkol nesmírně obtížný, ale domnívám se, že Šarlota Socháňová se ho zhostila se ctí. Poukazuje na různé konotace měsíce v Lugonesově díle, na jazykové a stylistické prostředky, které autor používá, a všímá si právě oné ironie a groteskního pohledu, které jsou pro Lugonese charakteristické.

Šarlota Socháňová prokazuje schopnost napsat odborný text, pracovat s prameny a se sekundární literaturou. Bohužel však bakalářská práce trpí přílišnou „rozkouskovaností“; jednotlivá témata by si zasloužila soustředěnější pohled. Symbolice luny v Lugonesových básních je tak nakonec věnován stejný prostor jako kontextu.

Ráda bych se také zeptala na překlad názvu díla; autorka ho většinou nechává v originále, v českém prostředí bývá uváděn *Sentimentální lunář*, takže předpokládám, že ve slovenštině by se dalo použít něco podobného. Zdá se to autorce z nějakého důvodu nevyhovující?

Vzhledem k výše řečenému doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

